

Saplantı

Albert Libertad

1898

Yüzünde rahat bir gülümsemeyle otelden ayrılan Durand, küçük bir posteri okumak için ufak bir adım geri çekildi:

Biz sokakta donarak ölürlen,
burjuvanın yaşayacağı sarayları var.
Burjuvaya ölüm!
Yaşasın Anarşi!

Sonrasında, küçümseyerek güldü ve kapıcıya bağıarak; "bu aptalca şeyi kapıdan kaldır" dedi.

Ve beceriksizlikleriyle şanlı iki memurun nöbette olduğunu fark ettiğinde rahat gülümsemesi geri geldi. Ama o da onlarla aynı anda durdu, duvarın bembeyaz yüzeyine kırmızı broşürler yapışmıştı:

Polisler burjuvanın köpekleridir.
Polislere ölüm!
Yaşasın Anarşi!

Polisler, bu posterleri tırnakları ile kazıdı ve Durand endişe ile ayrıldı. Caddenin köşesindeyken, davul ve borazan sesleri duydu ve uzaktan iki tabur görüldü. Korunduğunu hissetti ve rahat bir nefes aldı.

Önünden bir topluluk geçerken, kelebek gibi havada süzülen bir sürü kare kağıtın farkına vardı. Umursamadan okudu:

Ordu, suç okuludur.

Yaşasın Anarşi!

Kağıtların bir kısmı askerlerin üzerine düştü, diğerleri onları örttü; saplantısı yeniden başladı, hafif kelebekler tarafından ezildiğini hissetti.

Bir bira ya da aperatif almak için her zamanki yerine oturduğunda, masada başka bir el ilanı vardı:

Devam et, oburca mideni doldur; nefretin bizi yamyamlara çevireceği gün gelecek.

Yaşasın Anarşi!

Dalga geçti ama bu sefer tabak üstüne tabak doldurmadı.

Ayağa kalktı, hızlıca işverenlerin işçi aradığı X caddesinin köşesine doğru yöneldi ve mekanik bir biçimde propaganda posterini aradı, buldu ve okudu:

Sömürücü işveren;
aşağılamak için oğullarımızı,
tecavüz etmek için kızlarımızı,

sömürmek için sizi ve karılarınızı istiyor.

Dikkat edin Parisliler.

Yaşasın Anarşi!

Kafasını salladı ve ofisine yöneldi. Bir levhada şunu okudu: Durand et Cie, 2 milyon sermayeli şirkettir, fakat aşığıda, çileden çıkararak eleştirmen şunu söylüyordu:

Sermaye, aylaklar tarafından biriktirmiş
ve çalınmış emeğin ürünüdür.

Yaşasın Anarşi!

Levhayı hızlıca kaptı. Bazı işleri halletti ve kafasını dağıtmak için metresini görmeyi düşündü. Yolda, ona vermek için bir buket çiçek aldı.

Kadın, çiçeklerin arasında bir aşk mektubu gibi görünen şeyi görünce gülümsedi ve
”Şimdi mısralar mı?” dedi.

Fuhuş, burjuva taşkınlığının çıkış noktasıdır.

Fakir adamın oğlu köle, kızı fahişe yapılır.

Yaşasın Anarşi!

Buketini yüzüne fırlattı ve onu kovdu.

Utanmış ve yorgun bir halde eve döndü, kapı bir kez daha her zamanki görünümüne bürünmüştü.

Şimdi, oturma odasına dönen karısı ona şöyle dedi: "Az önce aldığım şu güzel vazoya bak, ikinci el." Aldı, çevirdi, çevirdi; bir kağıt düştü:

Burjuvazinin lüksü, yoksulun kanıyla
ödeniyor.

Yaşasın Anarşi!

"Yaşasın Anarşi!" sözü ve bu iğneleyici şikâyetler kafasında dönüp duruyordu ve o akşam, gizli ve ihtiyatlı bir yerde, şunları okuyacağı bir etiket bulma korkusuyla karısının yanına gitmedi:

Evlilik yasal fuhuştur.

Yaşasın Anarşi!

Anarşist Kütüphane

Albert Libertad
Saplantı
1898

30.12.2022 tarihinde şuradan alındı:
chaoticautonomy.blogspot.com
Çeviri: Chaotic Autonomy
İngilizce Aslı: Obsession

tr.anarchistlibraries.net